

Anàlisi de casos i novetats en l'àmbit de Protecció de Dades

DSC Consorci de Salut i Social de Catalunya

EXISTEIX UNA OBLIGACIÓ DE COMUNICAR DETERMINADES PATOLOGIES DE PERSONES EN PROCÉS D'ENTRAR A FORMAR PART DE COSSOS I FORCES DE SEGURETAT?

Recentment, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) ha emès un dictamen en relació amb una consulta formulada pel Delegat de Protecció de Dades de la Fundació d'un centre hospitalari que creiem que pot ser d'interès per als nostres associats doncs planteja una situació en la qual es poden trobar els professionals sanitaris en l'àmbit de la seva activitat.

El cas exposa la situació d'un pacient amb diferents ingressos hospitalaris des de l'any 2016 per una descompensació psicòtica, que en el moment de la consulta presentava un nou brot que hauria requerit novament ingrés hospitalari. El pacient havia manifestat la seva intenció de reincorporar-se a l'Escola de Policia de Catalunya, on s'estava formant i a qui havia comunicat la baixa sense explicar-ne els motius. Així mateix, el pacient comentava que en el cas que tornés a tenir un examen mèdic, ja que en el primer es dedueix que no va aportar tota la informació o va ocultar-ne, explicaria que estava prenent medicació antipsicòtica i el motiu d'aquesta.

La consulta planteja si el marc normatiu vigent habilita la comunicació de dades als òrgans corresponents del Cos de Mossos d'Esquadra per part de l'entitat o dels professionals que participen en l'atenció mèdica al pacient, o bé si seria d'acord amb la normativa aplicable comunicar el nom i cognoms del pacient en concret al mateix òrgan sense determinar les patologies del pacient.

En el dictamen, l'APDCAT recorda que qualsevol informació sobre la prestació sanitària a un determinat pacient d'un centre sanitari, és informació de salut del pacient (art. 4.15 RGPD), cosa que inclou la informació relativa al fet que un pacient ha estat atès en un centre sanitari o la data d'alta hospitalària o mèdica entre d'altres. Per tant, comunicar informació sobre l'atenció mèdica que rep un pacient al centre sanitari i el seu diagnòstic o la seva aptitud o manca d'aptitud per desenvolupar un lloc de treball per motius

relacionats amb la seva salut, suposa facilitar informació relacionada amb la salut i amb el tractament assistencial que rep l'afectat o interessat que pot constar a la seva història clínica.

Així mateix, l'APDCAT considera que la comunicació de les dades del pacient sense fer referència a la patologia que aquest pateix, no exclouria que aquesta informació tingui el caràcter de dades de salut, si revela que la persona afectada pateix o pot patir algun problema de salut, encara que no es concreti la malaltia o patologia concreta del pacient.

En definitiva, l'habilitació legal per a la comunicació de dades de salut de la persona que ha estat assistida al centre serà la mateixa tant si es comunica la patologia concreta com si es comuniquen les seves dades personals identificatives i que ha estat objecte de visita o ingrés hospitalari, ja que en ambdós casos es comuniquen dades de salut d'aquest pacient, i com a tals es troben sotmeses al règim de protecció dels articles 6 i 9 de l'RGPD.

L'APDCAT també analitza si el tractament es podria considerar lícit en base a l'article 6.1.e) *"El tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament"*. Tenint en compte que es tracta d'una entitat que forma part del sistema de salut pública, es podria considerar que l'entitat té encomanada una missió en interès públic. Igualment, l'entitat receptora de la informació també seria una entitat que té encomanada una missió en interès públic. No obstant, l'anàlisi dels criteris establerts a l'article 6.4 de l'RGPD per tal de determinar si la finalitat del tractament ulterior és compatible amb la finalitat per a la qual han estat recollides les dades del pacient atès a l'hospital porta a l'APDCAT a concloure que no existiria aquesta compatibilitat dels tractaments.

Seguidament, l'APDCAT indica que cal veure si existeix alguna norma amb rang de llei que constitueixi una mesura necessària i proporcional per salvaguardar els objectius indicats a l'article 23.1 de l'RGPD que, d'acord amb el que estableix el primer paràgraf d'aquest article 6.4 de l'RGPD permeti destinar les dades a una nova finalitat. En aquest sentit, recorda que el punt 32 del Codi de Deontològic estableix que *"el metge podrà revelar el secret amb discreció, exclusivament a qui hagi de fer-ho i en els justos límits necessaris, quan si amb el silenci es presumís un molt probable perjudici per al pacient, per a d'altres persones o un perill col·lectiu (declaració de malaltia contagiosa, certes malalties mentals, estat de salut de les persones al càrrec de les "res pública", etc.)"*, no reuneix els requisits de rang legal per constituir una habilitació en els termes dels articles 6.4 i 9.2.g) de l'RGPD.

Finalment, l'APDCAT analitza la possibilitat d'utilitzar com a base l'article 795.1.1ª de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LECrim), en el sentit que si en el curs de l'atenció sanitària que l'hospital presta al pacient, el personal assistencial té coneixement o notícia de la comissió d'un delictes públic, la comunicació estaria habilitada, donat que el professional sanitari o l'hospital en el qual presta serveis, hauria de denunciar-ho al Ministeri Fiscal, al Tribunal competent o al Jutge d'Instrucció o de forma immediata a l'agent de policia més proper, si es tracta d'un delictes flagrant. La normativa reguladora de la policia Mossos d'Esquadra estableix com a requisit de capacitat per al desenvolupament de la professió no patir trastorns psiquiàtrics com l'esquizofrènia o altres trastorns psicòtics. Els participants en el procés selectiu d'accés al cos coneixen aquest requisit i han de fer una declaració jurada sobre les malalties patides i els tractaments mèdics als quals hagin estat sotmesos. El Codi Penal (CP) tipifica a l'article 392, com a delictes comés per particular, qualsevol falsedat de les descrites a l'article 390, en relació amb les falsedats documentals, la de faltas a la veritat en la descripció dels fets en un document públic o

oficial. En definitiva, la falsedat en la sol·licitud d'accés a un cos policial, pel que fa a les possibles conseqüències greus que podria tenir el fet d'ocultar una patologia psiquiàtrica que podria provocar un greu perjudici tant per la pròpia persona que pretén accedir al cos, com a altres persones i la societat en general, podria constituir un delictes tipificat al Codi penal.

En aquest sentit, l'APDCAT considera que si el personal mèdic té coneixement o indicis d'un fet delictiu, o té indicis de l'ocultació o la falsedat en les declaracions sobre el compliment dels requisits mèdics necessaris per a participar en un procés selectiu per a l'accés al cos de Policia Mossos d'Esquadra com a conseqüència d'haver tractat al pacient d'una patologia psiquiàtrica de les incloses en les causes d'exclusió d'aquell procés, **tindrien l'obligació de posar aquest fet en coneixement del Ministeri Fiscal o el Tribunal competent, d'acord amb el previst a l'article 262 de la LECrim.**

En conclusió, les previsions analitzades no constitueixen una habilitació per a la comunicació a l'Escola de Policia de Catalunya de dades de salut d'un aspirant per part de l'entitat o dels professionals que participen en la seva atenció mèdica, ja sigui del fet que aquesta persona ha rebut tractament o de la patologia concreta per la qual ha estat tractat. No obstant, entenen que si el professional té coneixement de la comissió d'un delictes hauria de posar-lo en coneixement del Ministeri Fiscal o de l'òrgan jurisdiccional competent, cosa que no suposaria una infracció de la normativa en matèria de protecció de dades, donat que la comunicació es troba habilitada per la obligació legal del professional sanitari o l'hospital de denunciar la possible comissió d'un delictes.